

Co-funded by
the European Union

ELPIS Artistic expression, performance
and social innovation:
the role of the educator for the
accessibility of the arts

idrisi
CULTURA E SVILUPPO

2022-1-IT02-KA220-ADU-000086370

*ELPIS – Artistic expression, performance and social
innovation: the role of the educator for the
accessibility of the arts*

***Narativi o nasilju, sukobu i migraciji: Dramski scenarij za edukaciju i
podizanje svijesti o problemu trgovine ženama***

***Radni paket br. 2, “Smjernice i kazališna produkcija: izvedba i
neformalna metodologija za pristupačnost umjetnosti”***

U koordinaciji i promociji Idrisi Cultura e Sviluppo ETS

Ovaj dramski scenarij poslužio je i kao radni materijal i kao rezultat ciklusa radionica kreativnog pisanja i dramskih radionica koje je Idrisi Cultura e Sviluppo ETS organizirao u suradnji sa svojim partnerima tijekom prve polovice 2024. godine, u okviru "Radnog paketa br. 2" projekta ELPIS.

Osnovni tekst pružila je umjetnica, spisateljica i izvođačica Cetta Brancato iz Idrisi Cultura e Sviluppo ETS, a služio je kao predložak za amaterske adaptacije sudionica, uglavnom starijih žena koje žive u metropolitanskom području Palerma. Tekst je preveden i dodatno prilagođen ciljevima projekta, te su ga partneri preveli kako bi mogao cirkulirati kao obrazovni materijal i alat za podizanje građanske svijesti, prikladan za dodatne adaptacije, scenske izvedbe i čitane drame.

ŽENSKI GLAS 1

Moja majka je bila muslimanka. Ja sam kršćanka jer je moj otac kršćanin.

MUŠKI GLAS

Ali ljubav je tijelo; ne prepoznaje boga. Krist i Muhamed bili su izvan naših vrata, ili su možda živjeli zajedno tamo.

ŽENSKI GLAS 1

Moju majku ubili su njezini muslimanski rođaci koji nisu mogli prihvatiti njezin brak. Jednostavno je umrla uz druge, kao mnogi drugi. Tako se to događa u Nigeriji.

ŽENSKI GLAS 2

Dobro je se sjećam. Imala sam petnaest godina. Kad je otišla, još sam išla u školu.

ŽENSKI GLAS 3

Iz straha, moj otac i ja pobjegli smo u drugi grad, postali siromašni zbog njihovih neprijateljskih idola, dijeleći sudbinu mog naroda.

ŽENSKI GLAS 4

Napustila sam školovanje. Uspjela sam naći posao kao kuharica u restoranu.

Na praznoj sceni s jedinom klupom u sredini, ulazi Lucy s plesačicom. Nosila je tradicionalnu odjeću i nosila platnenu vreću.

Svjetlost je hladna, hladna poput autentične boli sjećanja s rijetkim tragovima uspomena. Zatim se pretvara u sumrak, proboden svjetlima kao automobili koji jure.

Sjećanje na bubnjeve reflektirano u zrcalu. U crnoj hladnoći koja prkosi čekanju, ulaze još dvije Lucy.

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Na pozadini blagih šapata, zajedno prenose ubojstvo budućnosti koja pripovijedanje mladosti zaključava u mučeništvo majke: gubitak riječi ljubavi, odanosti i odnosa.

LUCY

Mogla je biti usamljena noć.

LUCY 1

Ali drvo i sjena dijelili su istu zelenu boju.

LUCY 2

Mogla je biti noć suza.

LUCY

Ali razigrane sjene tresle su se od smijeha.

LUCY 1

Mogla je biti noć užasa.

LUCY 2

Ali lagani povjetarac pjevao je o spasenju.

LUCY

Mogla je biti mračna noć.

LUCY 1

Ali mjesec je raspršio milijun iskrica.

LUCY 2

Mogla je biti noć briga.

LUCY 1

Ali mirne vode govore su o miru.

LUCY

I rekao mi je:

To je dan sreće,

To je dan vjenčanja,

To je dan samoće,

To je dan smrti.

Dvije Lucy izlaze.

DRUGI DIO

Lucy sjedi na klupi, grije ruke stiskajući ih i pušuci u njih.

Fotomontaža: glavna željeznička stanica noću. Slike u sporoj sekvenci. Čini se kao da se automobil zaustavlja.

(Zadnja slika ostaje statična uz zvučne efekte.)

LUCY

Da nije zidnog sata na stanici, ne bih znala koliko je sati. Ali dvanaest sati čekanja... dvanaest...

Gladna sam i žedna. Stiskam želudac toliko da skoro ne osjećam da živim.

Bojim se da će pasti noć i da ću ostati čekajući modrikasto jutro metropole u čeličnoj šumi ovog trga. Samo s blagim nagovještajem toplog uličnog svjetla gdje nada nestaje.

Sigurno se nešto dogodilo. Sjetit će se mog dolaska.

(Naglo ustaje, skače.)

Italòs! Ovdje sam, italòs! Ovdje sam! Dolazim! Konačno...

(Svjetla automobila se udaljavaju. Lucy se spotiče, pada.) Čekaj... čekaj... Daj... mi... vremena, prokletniče!

(Još uvijek na zemlji.) Nije bilo za mene! Njihova srca su kamen. Ni ne znam koga čekam u ovoj neprepoznatljivoj luci tame. Napuštena u zemlji gdje ne prepoznajem ni miris domovine.

(Ustaje, udara o tlo.) Bože, kako je hladno!

Ovaj prosinac je vlažan. Zrak je zagušen ispušnim plinovima automobila: gorka magla na usnama doseže nepce.

Čujem glas: netko me zove.

(Ulazi u tamu.) Ovdje sam! Italòs, ovdje sam! Ali gdje si ti?

Iz iste tame ulaze dvojica muškaraca. Antonio je dio privatne policijske snage, Alì je Afrikanac. Ulaze kao da razgovaraju telefonom. (Učinci ulice s dalekim sirenama).

ANTONIO

Dopuštaju djevojkama da se motaju oko stanice u ovo doba. Tamo ima svega: beskućnika, odbačenih, nesretnih duša. I spletkaroša, dilera.

U moje vrijeme, žene su ostajale kod kuće, zar ne? Zaključane, zaštićene.

ALÌ

Naše žene su kapi oniksa: imaju duše od kvarca.

ANTONIO

I što onda? Majke su krive: previše nezavisnosti.

(Prema publici.) Niste li vidjeli mladu ženu na onoj klupi?

ALÌ

Dobro ste vidjeli! Ona je moja sestra.

ANTONIO

(Na telefonu.) Ona je njegova sestra. Da, Afrikanka je.

ALÌ

Slobodne kao gazele prije vaših zamki.

Tišina!

ANTONIO

(Vulgarno.) Jedva hranimo svoju djecu, i trebali bismo dijeliti naš kruh s vašima! Zašto ne zavrnete rukave i radite u svojoj zemlji pod vlastitom zastavom?

ALÌ

Zbog ratova koji nas izgladnjuju, zbog bolesti koje nas ubijaju, zbog nepodnošljive nepravde svijeta.

Alì izlazi.

ANTONIO

(Na telefonu.) One kontaminiraju, pljačkaju našu civilizaciju. Zauzimaju djelić sunca koji su nam očevi ostavili.

(Gleda okolo, morbidno.) Ali gdje je otišla? Gdje? Naravno, nestaju u mraku.

Nestala... isparila.

Antonio ulazi u tamu i izlazi. Lucy ponovno ulazi iz iste tame u kojoj je nestala.

LUCY

(S naglim valom hrabrosti.) Ali oni će doći, i moj će se život promijeniti.

Dvije Lucy ulaze.

LUCY 1

(S preuveličanim gestama.) Bit ću lijepa i bogata kao princeze koje se vraćaju u Benin City. Dočekane od obitelji olakšanih zbog teških vremena, nakon što su platile dug za putovanje.

Radeći, zaradit ću sto milijuna naira za godinu dana.

A onda ću se vratiti u bijelom Mercedesu, onom s dugim haubom, klima uređajem i čak s leopard uzorcima na sjedalima.

Baš kao moja susjeda. Brinula se o djetetu, rekla je. Možda će i meni povjeriti jedno.

LUCY

(Glumeći kao u reklami.) Sudbina mi nije dopustila da odgajam djecu.

LUCY 2

(Očajna.) Moja majka, čije oči hrane više od zrna kukuruza, kaže da je ljubav dovoljna da ih podigne.

LUCY

(Glumeći kao u reklami.) Ali moji su mrtvi: starija je imala osam godina, druga samo tri.

LUCY 1

(Očajna.) U Africi nema spasa od upale pluća, od obične infekcije. Vudu odlučuje hoće li dijete živjeti ili umrijeti.

LUCY

Molitvom sam molila svog boga da ih ne uzme.

LUCY 2

Više se ne sjećamo njihovih imena.

LUCY

Progutala sam ih, negdje unutar svoje amputirane duše, pokopane u sjeni bola.

U pozadini, osvjetljava se slika koja prikazuje mladu Nigerijku podvrgnutu vudu ritualu.

Tri Lucy (plesalice) kreću se, krećući se ulijevo.

Babalauove riječi prenosi mim.

BABALAU

Budi oprezna! Budi oprezna, Lucy! Posvetili smo te bogovima.

Pozivamo ih da te vežu za surovost, okivajući te, prije putovanja, na periferiji mesa. Nokti, kosa, menstruacija, kokošja srca, sve na ženskom oltaru ugnjetavanja, u krajnjem spoju intimnosti.

Nije dovoljno roditi se nesretnom. Nesreća potiče nesreću: to je rodoslovno stablo puno zloupotreba.

U hramu Adeswa Housea, rekao sam ti da ne otkrivaš imena onih koji će te pratiti u Europu.

Zašto, Lucy? Zar se nisi bojala prijevare? Čime si potpisala, tintom ili krvlju?

Tvoj otac te molio da ne ideš. Ali pobjegla si, potajno, na putovanje u tamu stare Europe.

Tri Lucy i Babalau izlaze.

TREĆI DIO

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Otišla sam automobilom prekrivena muslimanskim velom.

Pridružila sam se još dvjesto drugih žena. Okupljene kao stoka, spavale smo na stanici tri tjedna.

U Turkuu su mnoge od nas bile zlostavljane. Prijetili su da će nam prerezati grkljan ili nas napustiti.

Iz straha od policije, putovale smo noću. Pješačile smo, dok su vođiči jahali na konjima. Jele smo samo korice kruha i pile malo vode. Spavale smo na zemlji. Prelazile smo planine. Nitko se nije mogao vratiti jer nismo imale novca.

Fotografija s novinarom. Glas izvan kadra. (Slike koje komodificiraju smrt.)

Ne čuju. Ne slušaju. Poruka ih ne uvjerava. Nije ispravna. Oglašavanje ne smije griješiti: mora biti ispravno. Ovaj pristup vrijeđa zdrav razum pristojnosti.

Nikad nisam vidjela leševe u reklamama.

Lucy ulazi, pokušavajući progutati predmet koji je prevelik.

Rekvizit: vrata s natpisom "Muškarci". Vidljiv je bombardirani procijep.

LUCY

Maman mi je dala nešto novca. Zamotala sam ga u traku i progutala. Trebala sam ga izbaciti pomoću lijeka kad bi mi zatrebao.

Vidjela sam leševe u mnogim selima do granice, gdje sam, još mjesec dana, čekala da maman pošalje još novca.

U međuvremenu, dvadeset nas je umrlo.

(Povuče Lucys za noge iz kupaonice.)

Stigla sam u Sabir, skrivena u cisterni.

Bili smo gosti jednog Ganaca u velikoj kući za imigrante. Nisam mogla izlaziti, ali su me pazili sve dok Zodiac nije stigao na plažu.

(Uvrće ruke i noge trima Lucy, kao da su mrtve. Gotovo kao dekonstrukcija.)

Žena je, često, jača od vlastite boli. (Sruši se.)

Snimi za kasnije. Slika na ekranu se povećava dok se ne pikselizira u boje. Zatim je zora, sa svojim blagim svjetlima.

Ulazi pedesetogodišnja žena, mršava, učinkovita, hladna. Drži bijelo platno koje daje osjećaj dužnosti i hodnika bolnice.

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

MAMAN

Dođi sa mnom, Lucy.

LUCY

Jesu li te poslali italòs?

MAMAN

(Oštro.) Dođi!

LUCY

Vidjela sam te mnogo puta kako prolaziš. Gledala bi me i otišla. Zašto se nisi odmah zaustavila?

MAMAN

Bez pitanja! Puno je policije uokolo. Ako te uhvate, vraćaš se u Nigeriju. Dosta priče!

LUCY

Hvala Bogu da si došla. Uz nekoga tko govori moj jezik, sigurna sam.

(Smije se, gotovo histerično.) Znala sam... Znala sam da će me sreća dočekati.

MAMAN

Požuri, rekla sam!

LUCY

Bog te blagoslovio!

MAMAN

Kreni, Lucy, kreni!

Lucy uzima svoju torbu i izlaze zajedno.

ČETVRTI DIO

LUCY

Iz ovog bijednog mjesta na periferiji, nebo se uzdiže kroz jadne nadstrešnice balkona.

Našla sam tanjur riže i paradajza koji sam podijelila s drugim sestrama, kao što sam to činila kod kuće.

Ali one malo govore; u očima im je mrak šume, a u srcima klupko trnja.

Mogle bi me izdati, opljačkati, povrijediti da prežive svoj strah, baš kao i ja.

BABALAU

Što gledaš? Što noćna strava nudi oku? Tu su samo sjene i rane. Ruševine i šakali.

Noć je. Možeš zamisliti kako je bilo, ali ne što jest. Možeš zamisliti kako će biti.

LUCY

Večeras me dočeka ležaj uništen siromaštvom.

Možeš li vidjeti kakav će biti? Hoće li i dalje biti ovako hladno?

BABALAU

Sjajit ćeš na ležaju ostataka. Oni su poput tebe, kao što ćeš uskoro i ti biti. Da, hladnoća će završiti. Bit će topline, previše topline. Nepodnošljive. Živjet ćeš, Lucy, samo prihvaćajući neprihvatljivo.

Babalau pali scenski pirotehnički uložak koji osvjetljava skriveni dio pozornice gdje sjedi druga maman na staroj kolonijalnoj stolici, mirna i pribrana poput mumije u posudama s vodom.

LUCY

Mogu je zvati maman. Ali njene ruke grebu.

LUCY 1

Maman ima pedeset godina, a bore joj dosežu čak i srce.

LUCY 2

Maman govori mojim jezikom, ali se ne smiješi. Ne želi da prijateljstvo raste u kući niti nam dopušta da gledamo televiziju.

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

LUCY

Ima miris sumpora između bedara. Čula sam je kako dahće u drugoj sobi s muškarcem. Kad su izašli, imao je ruke gospodara na kožnom pojasu, a ona se uvijala u ogrtač, još uvijek poluotkrivena.

Babalau gestikulira kao da pokazuje Lucyine misli.

LUCY 1

Maman nosi smrtonosni ruž na usnama; dok jede, slani i tužni mlaz doseže joj vrat.

LUCY

Maman ima oči babalaua; prokletom oštricom molitve krade ti dah.

LUCY 2

Maman zahtijeva zahvalnost; moraš joj kupovati kreme za izbjeljivanje kože. Skupo su jer dolaze iz Kanade ili Amerike. I nekoliko boca džina da je zadovoljiš.

LUCY

Moraš joj zahvaliti tako da svako jutro kaže: "Molim za tebe svako jutro."

A kad isplatiš dug, još uvijek moraš raditi za proslavu zahvale. Javno, pred svjedocima, izreći zahvalnost za sve što je učinila za tebe.

Svjetla se prigušuju. Maman se pojavljuje iza kolonijalne stolice s mačkastim stavom. Prilazi djevojci, prekrivajući joj ramena rukama.

U polumraku počinje je svlačiti.

Ulaze dvije plesačice. Ples pun boja (Baush).

LUCY 1

Sestro, ne uči je prihvaćanju nedostojnog plamena ulice.

LUCY 2

Ne skini joj odjeću zemlje: izgorjelu žutu polja i crvenu boju određenih krvavih zalazaka sunca.

LUCY 1

Ostavi joj široku skromnost bokova, igru pokrivala za glavu, tekući osmijeh njenih tamnih očiju.

LUCY 2

Ako žena spusti ruke, nebo pada, a ako sagne glavu, oblaci raspršuju horizont. Uskraćujući joj osmijeh, zemlja se abortira u sjemenu svake geneze.

Maman oblači djevojku kao prostitutku.

(Fotomontaža).

Ironično, užasno oponaša agoniju pijetla s raznobojnim šalom. Scena prelazi u mrak. Zvuci ulice. Scena se nastavlja s uličnim efektima. Ulična svjetla se vraćaju, kalibrirane sjene i plesači koji oponašaju prostitutke, preuveličavajući nepristojnosti i crtajući shematske dijagonale.

BABALAU

Lucy, postala si robinja u ozloglašenom hramu u kojem svi naši bogovi pronalaze oltar. Neka budu prokleti oni koji ih, poput mene, prizivaju da posvete ženu sramoti!

Sada, ako prekršiš pravila, završit ćeš poput pijetla kojeg sam ubio nakon što sam ti napravio male rezove na grudima da te zaštitim od bilo kakvog deportiranja.

Zaboravi tko si sada. Pokaži sve što imaš. I perika će te grijati u zimskim noćima. Nitko ne gleda ženu s kratkom kosom.

Lucy, ti si u Europi, ali kao da si još uvijek u Africi.

LUCY 1

Afrika je nostalgija, moćna majka.

LUCY 2

Njene prašnjave ceste su tragovi prema visokim snijegom prekrivenim vrhovima. Oko nas su samo stijene, pijesak, žedni grmovi. Putovali smo kilometrima, susrećući komadiće ispucale kože i nekoliko životinja koje su nas, zaustavivši se, promatrale prije nego što su nastavile put u nepoznati mir.

LUCY 1

U Africi vlada tišina. Glasan poziv ogromne utrobe koja, otkrivajući beznačajnost čovjeka, vraća mu veličinu.

Bausch.

Scena se zamrzava. Priča koja povezuje prethodnu scenu sa sljedećom ovisi o sastanku s koreografom.

PETI DIO

Dvojica muškaraca ulaze s leđa. Dva predatora u elegantnim uniformama. Naoružani. Pripadaju onima koji organiziraju rat. Vidjeli su scenu odozgo i sišli kako bi provjerili kvalitetu obavljenog posla. Dvojica arapskih Židova, pro-američki orijentirani.

MOHAMED

(Držeći predmet na dlanu.) Rekli su da neće ostati nikakvih tragova.

JOHNNY

Ni ljudskih života... Sve je nestalo.

MOHAMED

I, zapravo, nema prisutnosti... Ne ostaju ni kosti... Ovdje je ljudska gustoća smatrana prekomjernom.

JOHNNY

Onda su bili u pravu. (Za sebe.) Toliko eksploziva, a tako malo... dovoljno za postizanje cilja uništenja ljudi i stvari.

MOHAMED

Svi su mrtvi... svi nestali. Nešto od zgrada ostalo je. Oni koje smo vidjeli iz helikoptera došli su kasnije.

Idemo, trebamo ih.

(Smije se.) Čak ćemo ih morati spasiti.

JOHNNY

Oni su tamo iza... mala grupa... izgledaju čudno... čini se da su uključeni u neki ritual. Poslat ćemo ih Carsonu. Dobro će nas platiti za svoje televizijske usluge. Uzmi kameru.

MOHAMED

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Evo je! (Radi s kamerom i snima mumiju i grupu s babalauom.)

JOHNNY

Hej, pazi! Kapetan dolazi. Sakrij se! Snimit ćemo i ukrcavanje. Sada svi ulaze u čamac na napuhavanje.

Svi izlaze. Scene s lukom.

ŠESTI DIO

Skinuli smo svu odjeću prije nego što smo ušli na Zodiac.

U slanom naporu valova, u nasilnom povratku, golemi glas mora sugerirao je nepredvidivu mogućnost smrti.

Bili smo masa bez identiteta, jedna crna duša. Dvjesto srca žena i muškaraca: jedan dah, jedna hrabrost.

Tri dana, ništa osim granica prekrivenih pjenom.

Krijumčar je bio bijelac. Ili možda Filipinac.

Znao je kamo ide. Ali mnogi od nas su umrli. Sol im je izjela usne, osušila im dah.

Dali su nam kruh, ali ne dovoljno za toliko nas.

Bili smo mučni. Nепrestano smo ispirali lica i usta.

Ali plavo more razmrsilo je svaki čvor bijede nakon pristanka na ravnoj zemlji Lampeduse.

Ništa iz prošlosti nije stiglo na sicilijanske obale.

SEDMI DIO

LUCY

Sada noć donosi hladne zvijezde. Moja tamna koža ne postaje crvena, već ljubičasta zbog hladnoće.

Moj talijanski san dugačak je tri metra: pločnik vlažan od magle.

Čak plaćam i za prašinu: dvjesto pedeset eura mjesečno. Taj iznos je jednak otprilike dvadesetak klijenata, osim povremene napojnice od nekog zadovoljnog ili malo zaljubljenog.

Plaćamo i stanarinu i hranu. Svaki dan isti tanjur riže i paradajza. Plus grijanje kad ga ima, i nepristojna odjeća za ulicu.

Ni u najtužnijim trenucima ne bih zamislila da ću završiti hodajući po šetnici uz marinu, čak i na Božić.

LUCY 1

Bez garancije budućnosti: kad bi duša bila tijelo, bila bi nam ukradena.

Oštra samoća seksa s vašim muškarcima žigoše nas kao prostitutke.

LUCY 2

Prave ime čuvamo za sebe. Koristimo imena s lažnih dokumenata. Ili onih ubijene sestre. Tako ga na kraju zaboraviš i počneš biti netko drugi.

LUCY

Svake večeri kažem sebi, 'Možda ću sresti nekoga tko će mi pomoći.' A onda odmah zatim, 'Nadajmo se da mi se ništa loše neće dogoditi.'

LUCY

Gdje odlaze suze koje ne padnu u plaču? Gdje se izgube? Što zapale?

Dvoje Lucy se udaljavaju.

Iza Lucy ulazi Antonio.

ANTONIO

Ah, tu si! Rekao sam da ću te pronaći. Nestala si u mraku kad sam te zadnji put vidio.

Ali, kao što vidiš, vratio sam se da te nađem. Jer žene poput tebe, s kožom boje mjeseca, rijetko se viđaju.

(Obilazi je.) Koliko tražiš? Nemoj se uobraziti, ha?

Jer ovdje dolaziš da nam kradeš kruh i mir. Mir, da! Da te nema da me iskušavaš, bio bih sa svojom ženom. Umjesto toga, od te noći ne prestajem misliti na tebe.

Vidiš li nered koji donosiš?

A mi vam vjerujemo, čak povjeravamo naše starije vama.

A vi? Da biste nam zahvalili, ulazite i izlazite iz naših zatvora, gdje vas također moramo uzdržavati.

U vašim zemljama, za mnogo manje, odsjekli bi vam ruke.

Zar možda ne sablažnjavaš poštenog obiteljskog čovjeka?

Da nisi na ulici, ne bih te tražio, čak ni platio.

Koliko tražiš, ljepotice?

Zapamti, da budem s tobom, kradem komad kruha svojoj djeci.

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Kolika je cijena tvoje ljepote za nas, Lucy? Sigurno, u vašim selima ne pravite takvu frku oko toga. Samo ovdje postanete hirovite poput naših žena. Brzo učite, ha? Da si date cijenu.

I mi, budale, padamo na to. Kad je čovjek ikada imao izbora? Koliko tražiš, Lucy?

LUCY

Odlazi! Nisam za tebe!

ANTONIO

(Prijeteeće.) Pa što onda radiš ovdje? Vрати se kući u donjem rublju ili u šumi, s majmunima.

LUCY

Rekla sam ti da odeš!

ANTONIO

Naučit ću te! Pobrinut ću se za tebe! Tako ćeš naučiti, crna ženo.

OSMI DIO

LUCY

Moj otac je mrtav. Možda čak i od gladi.

Maman mi je to rekla s uobičajenim žutim jesenskim licem, pružajući mi pismo s nekoliko rečenica.

LUCY 2

Kao da je kap vode nestala u odvodu.

LUCY 3

Rođak me nazvao, pitajući mogu li doći, ali nemam dokumente. Oni ih imaju, držeći me zatočenom.

Ne mogu mu zatvoriti oči pred svjetlom; već su stigli do vrata predaka.

LUCY

Jedini pogrebni bubanj je moje srce koje udara u kovčegu grudnog koša.

LUCY 2

Nikada mu nisam poslala novac jer ga sve dajem maman.

LUCY 3

Rijetko sam s njim razgovarala. Uvijek mi je govorio da se ne prostituiram. Uvjeravala sam ga, ali to nije bila istina.

LUCY

Tamo, neće ga loviti siromaštvo, ni gospodari koji su me neprestano podsjećali da, ako ne zaradim koliko treba, on će platiti, čak i životom.

LUCY 2

Prijetite mu sada, u zemlji mrtvih, psi!

LUCY

Ne dolazi mi, oče, ni u snovima!

Šakom vapna koja nikada nije bačena na tvoj grob, zaslijepit ću nezasitnu glad njihove pohlepe za novcem, čak i ako me strah tjera da ne znam jesam li živa ili se osjećam mrtvom.

Policajac ulazi iza Lucy. Balet u stilu Bausch, inspiriran Goyom.

POLICAJAC

Ne možeš biti ovdje!

LUCY

Isusova krv me pokriva i štiti!

POLICAJAC

Nisu li ti rekli da ne možeš biti na ulici?

LUCY

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.

Vi oskvrnjujete Boga!

Mislite da tijelo majki treba sakriti u ime stvaranja, dok se naše prodaje nemoćnim fantazijama dominacije?

Mislite da vaše tijelo prima oprost, dok je naše, na neki način, povezano s paklom?

Duša ne nosi miris trenutnog užitka, već utjelovljeni miris ljubavi.

POLICAJAC

(Naoko i dominantno.) Koliko naplaćuješ?

LUCY

Trideset eura, trideset... samo trideset.

Mi smo kao muhe. Udarite jednu, a pojave se tri. Ubijete deset, a stotinu ih dolazi.

“Pronađena nigerijska prostitutka mrtva blizu luke” — tako pišu novine.

Jer često nemamo ime, ni lice kad nas ostave na ulici s natečenim, neprepoznatljivim licem.

Mi smo nevidljive žene, ali dobro izložene na opscenom tržištu mesa.

POLICAJAC

Imaš li dokumente?

LUCY

Ne! Maman ih je uzela.

U mojoj zemlji, rat masakrira nevine, ali vaša ravnodušnost je okrutna obala, bez utočišta.

POLICAJAC

Onda ćeš morati poći sa mnom!

LUCY

Bolje zatvor, bez rešetki napuštene sudbine. Dolazimo kao robovi u vaš svijet, zavedeni putovanjem imaginarnog blaženstva. Bježimo od smrti samo da bismo ušli u živote na rubu, lišeni jezika i crvenih horizonta afričke zemlje.

Bez dostojanstva, teško je živjeti u ovom svijetu.

Gorka je euharistija ovog bratstva: kruh postaje suh, vino ocat.

Nijedan prorok nikada nije dijelio novac na stolu ljudi. Ali plodovi zemlje umnožavaju čudo postojanja, u jednakim mogućnostima godišnjih doba.

Lucy izlazi, slijedeći policajca. Pozornica se zamračuje.

Zvuk bubnjeva, poput presude, upozorenja, krika. Lucy se vraća i skriva iza malog zastora na pozornici, izlazeći iz skrovišta u bijeloj haljini. Dvije Lucy pridružuju joj se, svaka obučena da predstavlja svoj izbor. Lucy 2 nosi tradicionalnu odjeću, dok je Lucy 3 još uvijek obučena kao prostitutka.

LUCY 2

Izvadila sam iz škrinje boje Afrike. Ovdje sam sve naučila: kako misliti o sebi kao mrtvoj, kako preživjeti vlastitu smrt. Ali pomoć mnogih, jednostavno ljudi, omogućuje mi život. Vraćam se s malim iznosom, dovoljnim za otvaranje male trgovine. Cijela žena, osakaćena, slobodna.

LUCY 3

Moja duša je slomljena: nikl, potpuno neosjetljiva. U Nigeriji kažu da nikad ne pričate odakle je došao novac. Zovu nas rapido: vješti u prikazivanju sebe, brzi u prepoznavanju klijenta, neosjetljivi na bol. Nikada neću biti crna madona, ali uskoro mamam.

LUCY

Pronašla sam utočište: pastor me primio, zaštitio, sakrio.

Platila sam samo petnaest tisuća eura duga. Potom sam izbrisala svaki trag svog života: sjećanja, SIM karticu. Čak i bol.

Nosim bijelu haljinu budućnosti: moguće krštenje za novi život. Sada, kći svijeta, s domovinom samo u svom srcu.